

ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΝΟΜΒΡΙΑ ΣΕ ΑΚΑΡΠΗ ΓΗ

Τα χιλιάδες χρόνια της ανθρώπινης παρουσίας πάνω στον φιλόξενο πλανήτη μας, μαρτυρούν μια σχέση αλληλοεξάρτησης μεταξύ του ενοίκου και του οίκου. Αυτή η σχέση μεταξύ ανθρώπου και Γης πέρασε από διάφορες φάσεις μέχρι να φθάσει τα τελευταία χρόνια, στη σύγχρονη εκρηκτική της διάσταση. Πάντα βέβαια είχε τη θετική και την αρνητική της πλευρά. Αρχικά διακρινόταν για την αναγνώριση από τον άνθρωπο της ευεργετικής προσφοράς από την πλευρά της Γης, των συνθηκών και των πόρων για τη διατήρηση και βελτίωση της ζωής του. Αναγνώριση που συνυπήρχε με τον φόβο για τα άγνωστα στοιχεία της φύσης (Γης) που μπορούσαν να τον απειλήσουν ή και να τον εξαλείψουν.

Κατά την ανακαλυπτική πορεία της ανθρωπότητας προς τη γνώση, η σχέση αλληλοεξάρτησης άλλαξε. Η αναγνώριση και ο φόβος αντικαταστάθηκαν από τον σεβασμό και την περιορισμένη έως και λελογισμένη αξιοποίηση των συνθηκών και των πόρων της Γης, προς εξυπηρέτηση του ατομικού αλλά και του συλλογικού συμφέροντος. Δυστυχώς όμως, τα σκοτεινά ένστικτα που οδήγησαν τους πρωτόπλαστους στην παραβίαση των κανόνων του πρώτου παραδείσου και στην έκπτωσή τους από αυτόν, δεν έπαψαν να επηρεάζουν ολέθρια, τους απογόνους τους, μέχρι και τις μέρες μας.

Έτσι, η έκρηξη της γνώσης εξόπλισε τον κατ' ευφημισμό διαχειριστή του πλανήτη με την αλαζονεία της υπέρμετρης υπεροχής και μετέτρεψε τη σχέση αλληλοεξάρτησης σε μονόπλευρη περιφρόνηση και ανταγωνισμό από την μεριά του ανθρώπου. Αγνοώντας τη ζωτική σημασία μιας ισόρροπης σχέσης ο σύγχρονος άνθρωπος προέβη σε αλόγιστη εκμετάλλευση των συνθηκών και πόρων της Γης εις βάρος της, αλλά και εις βάρος του. Η ανθρωπογενής παραβίαση των προδιαγραφών της αρμονικής και ειρηνικής συνύπαρξης, προκάλεσε σοβαρές ανωμαλίες στην εκδήλωση και την ένταση επικίνδυνων φυσικών φαινομένων.

Τα ασύμμετρα πλέον, φυσικά φαινόμενα επανέφεραν δριμύτερο τον φόβο για τα στοιχεία της φύσης. Ο δε εκπληκτικά ικανός άνθρωπος αδυνατεί, στις περισσότερες των περιπτώσεων, να προβλέψει, να αντιμετωπίσει και να διαχειριστεί τις συνέπειες των επικίνδυνων φαινομένων. Συνέπειες που στη σχέση αλληλοεξάρτησης ανθρώπου και Γης είναι τραγικές σε τέτοιο βαθμό, ώστε η ανθρωπότητα να βρίσκεται στο χείλος της απώλειας και του δεύτερου παραδείσου. Αναζητά μάλιστα άλλους παραδείσους σε άλλους πλανήτες, αφού ο δικός μας από φιλόξενος και ζωοδότης μεταλλάσσεται σε αφιλόξενο και εχθρικό προς τη ζωή.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα της συντελούμενης μετάλλαξης αποτελεί η περίπτωση ενός από τους κύριους υποστηρικτικούς παράγοντες της ζωής πάνω στη Γη, του νερού (H₂O). Ανέκαθεν, η έλλειψη νερού από μια περιοχή την καθιστούσε εκ προοιμίου ακατάλληλη για κατοίκηση, ενώ και η υπερβολική ποσότητα νερού σε μια περιοχή ήταν και είναι δυνατόν να γίνει επικίνδυνη για τον άνθρωπο. Στην εποχή μας, η ανομβρία μαστίζει όλο και περισσότερες περιοχές του πλανήτη μας, ενώ παράλληλα πληθαίνουν οι περιοχές που πλήττονται από ισχυρά κατακλυσμικά φαινόμενα που καταστρέφουν σοδειές, κόπους και ζωές.

Η Γη μας που κάποτε -όπως και ο πρώτος παράδεισος- ποτιζόταν από αστείρευτες πηγές και καρποφορούσε πλούσια, αποκτά τα χαρακτηριστικά μιας

άκαρπης γης. Σε άκαρπη γη τείνει να μεταλλαχθεί και η πατρίδα μας όπου η ανομβρία και τα κατακλυσμικά φαινόμενα βαίνουν αυξανόμενα προκαλώντας έντονη ανησυχία τόσο στην κοινή γνώμη όσο και στους χειραγωγούς της. Αν και αμφότεροι έχουν εμπλακεί σε ατέρμονες συζητήσεις ως προς το τί πταίει, και το τί πρέπει να γίνει, μια ένοχη σιωπή απλώνεται για την πνευματική ανομβρία και την εν γένει άκαρπη πνευματικά γη της πατρίδας μας.

Πρόκειται για την πνευματική γη που παλαιόθεν οργώθηκε, σπάρθηκε, ποτίστηκε και επιμελήθηκε από την κλασική ελληνική παιδεία, και καρποφόρησε αναδύοντας το αρχαιοελληνικό πνεύμα που τα επιτεύγματά του φωτίζουν τον κόσμο αιώνες τώρα. Με το πέρασμα του χρόνου η καρποφορία τούτης της γης ατόνησε, έσβησε και ποδοπατήθηκε πνευματικά, από ζηλόφθονους εχθρούς και φίλους, προκειμένου τίποτα αυτοφύες να μην καρπίσει σ' αυτή ξανά.

Από πνευματικά εξαγωγική χώρα η πατρίδα μας μετατράπηκε σε παθητικό εισαγωγέα πνευματικών καρπών. Καρπών που όσο καλοί κι αν είναι ή φαίνονται έχουν μια δόση τιμωρητικής αποκοπής ή/και απαξίωσης των σύγχρονων Ελλήνων όχι μόνο από την αρχαιοελληνική πνευματική εσοδεία, αλλά και από κάθε άλλη μετέπειτα ελληνογενή καρποφορία. Η επιβολή και αποδοχή του εξωγενούς πνευματικού καθεστώτος εδραιώνεται μέρα με τη μέρα, όλο και περισσότερο στο εθνικό μας πνευματικό έδαφος, ήτοι στην καρδιά και στο μυαλό του συνόλου των μελών της πατρίδας μας.

Εντούτοις, και παρά την πάροδο των αιώνων και τη διαμορφωθείσα αρνητική κατάσταση, το έδαφος αυτό δεν έχει χάσει τα μοναδικά συστατικά του, λόγω μιας ιδιότυπης πνευματικής κληρονομικότητας. Οι κληρονομηθείσες σε μας ικανότητες και προοπτικές ευνοούν την καλλιέργεια και την εκ νέου καρποφορία της γης μας, προκειμένου να αποδώσει ένα πολύ μεγαλύτερο θησαυρό καρπών και όχι μόνο αυτούς που παρήγαγαν και ανέδειξαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι. Εναπόκειται σε εμάς και στις επερχόμενες γενεές, να εργαστούμε επισταμένως τον πνευματικό μας αγρό για να φέρουμε πολύτιμους πνευματικούς καρπούς.

Αυτούς τους πνευματικούς καρπούς ίσως εν τέλει, χρειάζεται και η σύγχρονη ανθρωπότητα, πριν χαθεί μέσα στην υπερβολή της επίγειας και σκοτεινής σοφίας που την οδηγούν στην πλήρη διατάραξη της σχέσης της με την Γη μας. Προϋπόθεση αποτελεί η προετοιμασία της γης και η εκτέλεση της σποράς, του ποτίσματος και της επιμέλειας να πραγματοποιείται με μια αποδεδειγμένα αξιόπιστη μέθοδο. Αυτή η μέθοδος δεν μπορεί παρά να είναι η παιδεία που πλάθει ολιστικά τον άνθρωπο, κατά το κλασσικό πρότυπο που ακολούθησαν και οι πρόγονοί μας.

Σήμερα, η αποκαλούμενη παιδεία όχι μόνο δεν είναι σε θέση να επιτελέσει όλο το παραγωγικό έργο στον εθνικό μας πνευματικό αγρό, αλλά αντίθετα συνδράμει στην παρατεταμένη ανομβρία και ακαρπία του. Ως εκ' τούτου η επιστροφή στις ρίζες δεν αποτελεί ένα κοινότυπο ευφυσολόγημα, αλλά επιτακτική ανάγκη για να μην χαθεί μια για πάντα, η δυνατότητα ανάνηψης και άνθισης της εθνικής μας πνευματικότητας.

18 Νοεμβρίου 2024
Στέλιος Κάλφας